

Ani ty největší oběti Bůh nepřijímá, když odsuzujeme bratra svého. I když se někdo zřekne celého světa a všech jeho požitků pro Kristovu lásku a i když odejde do té nejhlubší pouště a uzavře se do nejodlehlejší, zapomenuté a opuštěné cely, ale odsuzuje bratra svého, to vše mu je marné. Neboť Bohu se nikdo nebude posmívat (Gal 6, 7)! On čte v lidském srdci. A možná, že někdo, kdo je horší než ty, bude spasen a ty budeš Bohem odsouzen.

Ctihodný Izák Syrský

Sláva Hospodinu, že nám dal pokání, jímž budeme všichni spaseni.

Spaseni nebudou jen ti, kdo nechtějí činit pokání; z litości nad nimi mnoho pláči.

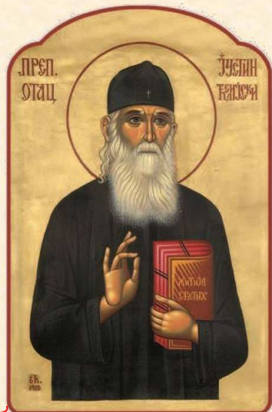
Každá duše, která ztratila pokoj, musí činit pokání a Hospodin jí odpustí a poté v její duši opět zavládne radost a pokoj.

Ctihodný Siluán Athonský

Hledíce na nespravedlnost nespravedlivého, často se ptáme: Proč jej Bůh, hned teď, nyní, neporazí úderem hromu a nezachrání nás takto od nespravedlnosti? Přitom se však už zapomínáme zeptat sami sebe: za prvé, proč matka nezabíjí své dítě, když je poprvé spatří činit nepřístojnosti a špatnosti? Za druhé, proč nás, - mne a tebe, - Bůh neudeřil hromem, když spatřil zlo, učiněné námi? Do každého člověka, je vložen Boží kapitál a žádný hospodář, nebude vyřezávat sad, když mu ten, jedenkrát nedá úrody, ale s nadějí bude čekat na další rok. Hřích - to je rok neúrody a Bůh s nadějí tíše čeká. Někdy čeká marně: Jidáš zůstal Jidášem. Ale častokrát čeká a poté mu je dán rok úrody: sad začíná dávat hojnost plodů a Saul se stává Pavlem...

Svt. Nikolaj Velimirović

Není to Kristus, koho zrazuješ, když nepřijdeš do chrámu, nemodlíš se k Bohu, nepostíš se a nežiješ podle Evangelia. Sebe zrazuješ! Kristu škodit nemůžeš, ale sám svou vlastní duši úplně rozbiješ a zničíš.

Ctihodný Justyn Čeljský

Je jen jeden rozdíl mezi křesťany a těmi, kdo v Krista nevěří.

Pro křesťany je zákonem Boží spravedlnost, pro nevěřící je to lidské právo. Spravedlnost lidí je ničím v porovnání se spravedlností Boha.

Náš Pán jako první uplatnil tuto Boží spravedlnost. Když ho soudili, neobhajoval se, když na něho plivali, nestěžoval si, když trpěl, nevyhrožoval, ale všechno vytrvale a mlčenlivě snášel bez sebemenšího odporu. Připustil dokonce, aby mu vzali i jeho oděv, a tak byl Bůh ponížen před svým stvořením.

Nejdůležitější ze všeho však bylo, že nejenže nežádal pomoc od lidských zákonů, ale naopak, ospravedlňoval své mučitele před svým Otcem a modlil se za ně, aby jim bylo odpuštěno: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ (Luk. 23, 34)

Ctih. Paisij Svatohorec

Dnešní lidé, dospělí i děti, jsou velmi samolibí, neposlouchají ani rady, ani napomenutí. My si všichni se vším vystačíme sami, všichni jsme profesoři. Když v nás převládá egoismus, stačí třeba jen malý, bezvýznamný důvod a rozhoří se veliká hádka. Do široka otevíráme dveře ďáblu a on k nám přichází, ničí a hubí naši rodinu. V takovémto okamžiku, je lepší dělat, že nevidíte a neslyšíte co se děje. Vaše slovo, poznámka, nemůže pomoci, jen budete přilévát olej do ohně. Málo přetrpíte, pomodlete se a potom, když se ostatní uklidní a budou mírnými, pokuste se dojít do vzájemného porozumění. Rybář nejde na rybolov, když je bouře, ale čeká, až se vlny uklidní.

Ctih. Paisij Svatohorec

A ty, když vstaneš na modlitbu, představ si, že Kristus přišel na zemi. Soud je završen. A Pán odchází s těmi, které On vybral a ty, ty jsi zůstal. Představ si, jak budeš za Ním křičet ... A takto se modli.

Starec Efrém Katunakijský

